

den civile Befolkning, men danne et afluttet Hold for sig selv, og at derved vilde udvikles en meget skadelig Korpsaand; men jeg forsikrer d'Her., at de ere paa Vildspor saa vel i dette Tilfælde som i andre, naar man i det hele taget taler om Militarisme. I alt Fald er man paa Vildspor, naar man taler om Militarisme i den Forstand, hvori dette Begreb nærmest opfattes i andre kultiverede Lande. Hvorfor man ønsker dette Tilstud, er af rent økonomiske Grunde, for at kunne give de unge, ugifte Officerer et Tilstud til deres Mæsse, saaledes at de kunne spise, lad os sige blot 3—4 Kr. billigere om Maaned. Officersforeningerne eksistere alligevel; hvad enten de nu affondre sig eller ikke fra den civile Befordring, deri sker der ingen Forandring. Gøre de det i Forvejen i Garnisonerne, ville de vedblive at gøre det, hvis de saa dette Tilstud; og gøre de det ikke nu, ville de heller ikke gøre det, fordi de saa Tilstudet. Det er, som sagt, af rent økonomiske Grunde, at man ønsker denne Bevilling. Naar man taler om, at Officererne ikke omgaaes med andre, med civile o. s. v., vil jeg gøre opmærksom paa, at man virkelig ikke hos vore Officerer vil kunne finde nogen Tilbøjelighed til i den Grad at affondre sig fra den øvrige Befolkning, som Tilfældet f. Eks. er i Tyskland. Denne Tilbøjelighed eksisterer ikke; men det, der gør, at de undertiden holde sammen, og ikke omgaaes andre, er rent økonomiske Hensyn, fordi de ikke kunne hamle op med andre ligestillede. Der er ingen Tvivl om, at vor Officersstand hører til de daarligt lønede Stænder, og af den ere igen de yngste uheldigst stillede. En Løjtnant, en Premierløjtnant paa yngste Uvning, kan umuligt leve af sin Lønning, saaledes som Staten forlanger, at han skal leve, og forlanger, han skal være klædt. Enhver af d'Her. vil, hvis De ville revidere en saadan Løjtnants Budget, vistnok erkende, at det er saa godt som umuligt, naar han skal leve paa en passende Maade. Der er blevet henvist til, at de kunde søge billige Pensionater. Ja, her i Byen kan man saa saadanne, og der er ogsaa en stor Del Officerer, der bo f. Eks. hos Haandværkere eller i Arbejdersfamilier meget billigt; thi vore Officerer stille virkelig ikke store Fordringer til Livet. Men i Provinsgarnisonerne er det næsten umuligt. Vi have ligefrem en Indberetning fra en Provinsgarnison, hvor Regimentschefen oplyser, at det er umuligt for Officererne at komme i Pension. De ere altsaa henviste til Hoteller, og at det ikke er billigt, vil mange af de Herrer have erfaret. Det er altsaa udelukkende af økonomiske Grunde, for at komme

de tarveligt lønede Officerer til Sjæly, at man søger denne Bevilling, men ikke for at fremme noget militaristisk Formaal derigennem. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad den ærede fungerende Ordfører udtalte angaaende Bevillingen til Bredduevæsenet og Officersvædeløbene. Den ærede Ordfører henviste til Konto o., og det er ganske vist ogsaa den, vi benyttede. Men jeg skal bemærke, at medens det er fuldkomment naturligt første Gang, man begynder med at understøtte Bredduevæsenet og Officersvædeløbene — naar man ikke har nogen særlig Konto — at benytte Konto o., som er til uforudseelige og ubestemte Udgifter, bliver Forholdet et andet, naar Udgiften bliver saa at sige stationær, altsaa i det mindste fra Ministeriets Side godkendt som noget ønskeligt og godt; thi da er det naturligt at søge en bestemt Konto. Det er nemlig ikke Bestemmelsen med Konto o., at den egentlig skal have faste Udgifter det ene Aar som det andet i bestemte Retninger. I Realiteten har det ikke stort at betyde, fordi de Understøttelser, som hidtil ere givne til de nævnte Formaal, naturligvis ville blive givne fremdeles, saa længe man har Konto o., og saa vil man søge at spare til Gengæld paa andre Punkter. Men principmæssigt er det ikke rigtigt, principmæssigt bør disse Understøttelser gives paa en særegen Konto. Det forekommer mig ogsaa, at de Formaal, man her har sat sig, virkelig ere saa gode — jeg kan i den Henseende henholde mig til, hvad det ærede Medlem fra Lyngby (Golding) udtalte — at de fortjene at støttes. Med Hensyn til et enkelt Punkt under Konto L., oplyste den ærede Ordfører, at der var glemt en Nedsættelse, som vilde komme igen til 3dje Behandling. Det var for saa vidt en Skuffelse for mig, thi jeg havde nok set, at det ikke stod som en Nægtelse, jeg tænkte mig Muligheden af, at man vilde komme ind paa den Vej, som man dog en Gang er nødt til at slaa ind paa, og derfor glædede det mig. Men paa den anden Side er det, naar man ikke er gaaet til denne Erkendelse endnu, ret naturligt, at man ogsaa denne Gang nægter Beløbet.

Der er bleven talt ikke saa lidt om Soldaterhjem, og skønt der i og for sig ikke er megen Anledning for mig, efter hvad der er udtalt derom, og da jeg antager det for givet, at Bevillingen bliver givet, til at udtale mig, skal jeg dog navnlig til det ærede Medlem fra Ribe (Buff) sige et Par Ord om denne Sag. Med Hensyn til Betydningen af det Antal af besjogende, der har været i Soldaterhjemmet ude paa Kristianshavn, har allerede det ærede Medlem fra